

GRONINGER COURANT.

ALGEMEEN

DAGBLAD

voor de Stad en Provincie Groningen.

AANGIFTE VOOR DE KERKIS.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Groningen, tegenover de op de aanstaande **WOENSDAG** den 22sten April 1857, verzoeken voor een **HOUTEN of IJZEREN KRAAN** een **OVERDEKTE of ONOVERDEKTE PLAC of STAL**, of op den **OPEN GROND** der Gemeente, te worden aangegeven bij den **MARKTMEESTER**, die de aangegeven zal houden in het **RAADHUIS** alhier op **WOENSDAG** den 22sten April 1857, des voormiddags van negen tot twaalf uur en des namiddags van vier tot zes uur, bij welke Aangifte het **STEDEN en WAAK-GELD** terzondt zal moeten worden voldaan; — voorts dat, in gevolge art. 3 van het Reglement op het houden der Kerkissen te Groningen, gepubliceerd den 9den Januarij 1840, tot de **LOTING**, welke gehouden zal worden op **WOENSDAG** den 22sten April 1857, niet zullen worden toegelaten:

1) Degenen die verzuimd hebben bovengemelde Aangifte te doen;
2) Degenen die het verschuldigde **Steden- en Waakgeld** niet hebben bij de aangifte ter bekoming eener **Standplaats** hebben betaald; — en eindelijk, dat het, in gevolge art. 37 van het gemelde Reglement, niet dan in bijzondere gevallen, doch nimmer na het intreden der Kerkis, door **Burgemeester en Wethouders** vergund mag worden op de aanstaande Kerkis voor te staan aan iemand die aan de **LOTING** geen deel genomen heeft.

Wijders wordt ter kennis van de belanghebbenden gebracht, dat, overeenkomstig art. 36 der Wet van den 21sten Mei 1819 (*Staatsblad* no. 34), de **Marktmeester** op de Markt geen **Patentpluigt** ter uitoefening van zijn **Handel of Bedrijf**, hetzij met of zonder **Loodsen, Tenten, Kramen of Stallen**, zal mogen toelaten, tenzij hem, **Marktmeester**, geboden zij, dat deze daartoe van een **Patent** is voorzien.
GRONINGEN, 20 April 1857.

Burgemeester en Wethouders: J. SLOT.
De Secretaris: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van Groningen maken bij deze bekend, dat in het laatste van de aanstaande maand Mei van hundertwege een **ONDERZOEK** zal worden ingesteld, of door hen, die daartoe verplicht zijn, voldaan is aan art. 78 van het Reglement van Politie, afgekondigd den 29sten Juni 1856, houdende dat ieder Hoofd-bewoner van eenig gebouw, Eigendom, Ieder Gebruiker van eenig afgesloten ongebouwd Erf, en Ieder Eigenaar of Beheerder van eenig ongebouwd, afgesloten, gebouwd of ongebouwd Erf, op boete van f. 150 gebonden is te zorgen, dat de **WINKLETER en NOMMER** op een der Deurposten of zoo het perceel geen aan de straat uitkomende Deur heeft, op eene andere zichtbare plaats ter hoogte van minstens 1 tot 5 Palm en van hoogstens 2 El ten allen tijde duidelijk in **ROODE OLIEVERW** zijn uitgedrukt, en na vertimmering of verwing dadelijk op nieuw worden geplakt.

(De Zwarte Letters of Nummers moeten dus van de Huizen en Erven worden weggenomen.)

Bij onzekerheid omtrent de op de Huizen of Erven te stellen Letters en Nummers kunnen op het **BUREAU** voor het **BEVOLKINGSREGISTER** de noodige inlichtingen worden bekomen des voormiddags tusschen 11 en 1 uur.
GRONINGEN, 20 April 1857.

Burgemeester en Wethouders: J. SLOT.
De Secretaris: HORA SICCAMA.

Groninger Straatvuilnis.

PUBLIEKE VERKOOPING op WOENSDAG den 22sten April 1857, ten Huize van K. J. NEVEN, te Hoogezand.

BUREAU VAN POLITIE.

Ten herkenning gedeponeerd: een **BRUIN LAKENSCH HEMDELPETJE** met **LEDEREN KLEPJE** en **ZWART KWASSEJE**, alsmede een **KINDERKLOMPJE**, welke Goederen den 15den dezer zijn gevonden in de Stads-gracht buiten de Ebbingepoort.

NIUWSTIJNDINGEN.

CHINA.

Het Portugesche gouvernement rust, wegens het uitbreken van den Engelsch-Chineschen oorlog, insgelijks eene expeditie van betekenis niet weinig belang uit, om naar de Chinesche zee-gezonden te worden en het garnizoen van Macao te versterken.

(Het schiereiland Macao, hetwelk het uiterste van het eiland Hiang-Shan in de provincie Canton uitmaakt, is in het jaar 1579 aan Portugal afgestaan, als beloning voor de uitstekende diensten, welke de Portugezen aan de dynastie van Tsing-Tsing bewezen hadden. Volgens de bepalingen der acte van afstand, welke in 1725 en in 1796 vernieuwd is, was de nederzetting te Macao een eigendom van Portugal, en werd zij door een Portugeschen gouverneur bestuurd, terwijl het hof van Peking het recht behield om er eenen mandarijn aan te stellen ter behartiging van de belangen der Chinesche onderdanen. Maar sedert eene half eeuw is het er geheel anders gesteld: de vertegenwoordigers van het Chinesche gouvernement regeert te Macao en onderwerpt de bevolking van buitenlandsche afkomst, terwijl het gezag van den Portugeschen gouverneur een ijdele klank is geworden. Toen de vertegenwoordiger van het Portugesche hof, de heer Amaral, eenige jaren geleden, manmoedig trachtte de vlag zijns lands weder op te beuren, is hij door de Chinesen vermoord.)

Geschaagd en aangemoedigd door de bemoeijingen der andere natien, schijnt Portugal zich den tegenwoordigen oorlog ten rechte te willen maken, en zijn gezag in Macao weder in volten omvang te herstellen.

Deze maatregel verdient des te meer goedkeuring, daar Macao een groot aantal Europeesche ingezetenen bevat en de verblijfplaats van de handelsagenten der buitenlandsche regeringen is.

Omtrent de al of niet deelneming van Amerika aan de Chinesche expeditie verkeert men nog in het onzekere. Die deelneming wordt in Engeland en Frankrijk op hoogen prijs gesteld, omdat men alleen van een groot magtvertoon een goeden uitslag wacht; wordt de oorlog op kleine schaal voortgezet, dan is de kans van wéslagen geheel twijfelachtig.

(Behalve echter het directe belang, dat men in de medewerking van Noord-Amerika ziet, acht men eene alliantie tusschen Frankrijk, Engeland en die mogendheid ook voor andere kwestien, geheel vreemd aan die van China, zeer wenschelijk. Er zijn namelijk drie punten, waaruit verwikkelingen met het kabinet van Washington kunnen ontstaan, welke bij eene alliantie beter kans zouden hebben om uit den weg te worden geruimd. Vooreerst vrees men een aanval van vrijhandel op Cuba, ten anderen wordt schadevergoeding voor de Fransche en Engelsche onderdanen te Greytown verlangd; eindelijk zegt men, dat de senaat van Washington heeft verlangd, dat de clausule uit het verdrag *Dallas-Clarendon* zou worden geligt, waarin bepaald wordt, dat de slavenhandel in de Engelsche kolonie van de baai der Zeven Eilanden, bij den staat Honduras gelegen, wordt verboden.)

MONTENEGRO.

De inwendige aangelegenheden van dit landje blijven nog steeds zeer verontvond, en de partijen liggen er meer dan ooit met elkander overhoop. Zoo als wij voor korten tijd mededeelden, heeft vorst Danilo, gedurende zijn afwezen te Parijs, het bestuur der zaken opgegeven aan zijn jongeren broeder Miko, maar het schijnt hoog tijd te worden om aan diens willekeurige bestuur een einde te maken. Men verlangde dringend den terugkeer van George Petrovich, den president van den senaat, die Montenegro onlangs verlaten heeft omdat hij niet met de regeringsmaatregelen van zijn neven Danilo en diens plaatsverranger Miko niet eensgezind kon. De aanhangers van George dreigden zelfs met een opstand indien aan hun verlangen niet werd voldaan.

De Oostenrijksche regering vernam dat beide partijen tot geweld en onzigtigheid, en George Petrovich is dan ook op hare aansporing uit Weenen naar Carpaten vertrokken, in de verwachting van daar uit met Miko te onderhandelen. Deze laatste moet eveneens van zijn kant uit Parijs de waar-schijning ontvatten, hebben om zijn verwikkelingen tegen de familie en aanhangers van George niet verder voort te zetten, maar hun de hand ter verzoening toe te reiken.

Het zal nog te bezien staan of hiernaas gevolg zal worden gegeven en of niet, veelal ook de inwendige aangelegenheden van Montenegro door de groote mogendheden langs diplomatieken weg zullen moeten worden geregeld.

RUSLAND.

Het is een verblijdend teken, dat in Rusland de openbare aangelegenheden onder het publiek met meer belangstelling en met meer vrijheid beginnen behandeld te worden dan vroeger, ook door toedoen der drukpers. Men mag wel zeggen, dat met Keizer Alexander een nieuw stelsel in dezen is aangenomen. Reeds bij herhaling zijn daarvan de bewijzen geleverd. Nu weder kan worden bijgebracht, dat te Petersburg een nieuw blad is opgericht onder den naam van *Gids voor de volkshuishoudende*, hetwelk de handelsvrijheid voorstaat, de beginselen van Ruslands tegenwoordig tarief van grensoverrechten hevig aanvalt, gebreken van de administratie en oneerlijkheden van ambtenaren aanwijst, enz.

Van die verandering in de staatkunde van de Russische regering geeft ook het volgende correspondentie-artikel uit Petersburg een niet onbelangrijk blijk:

»Nooit te voren heeft men in Rusland de zedelijke en stof-felijke belangen zoo openlijk behandeld gezien als tegenwoordig. Men laat zelfs op het toneel staatkundige kwestien behandelen, tot groot vermaak der toeschouwers. Gij weet dat wij, onder meer zaken van dien aard, een strafwetboek hadden, dat aan de tijden der Tartaarsche horden denken doet. Volgens de schoone bepalingen van dien Codex, kan men zich van alle vonnissen op den Keizer beroepen, mits de vonnissen eerst voltrokken zijn. Zoo zijt gij tot de bastonnade veroordeeld wordt, staat het u volkomen vrij te protesteren en aan den Keizer te schrijven, maar eerst moet gij de stokslagen ontvangen. Als uw beroep op den Caesar blijkt gegrond te wesen, kent men u zekere vergoeding toe voor de ontvangen stokslagen, maar nooit stelt men die uit tot dat de Caesar besluit heeft. Een geestig schrijver heeft het belachelijke van zulk een stelsel in een blijspel ten toon gesteld; men begrijpt, welke algemeene vrolijkheid dit onder het publiek te weeg bracht. Maar al lagende komt het stuk zelf ter sprake.

»Hoevel deze zaken op zich zelf van een andere landen weinig betekenissen hebben zouden, krijgen zij echter alhier, waar men er niet aan gewend is, een groot gewicht, en kunnen ja moeten een grooten invloed op de toekomst uitoefenen.

»Het is een in Europa algemeen bekend feit, dat de algemeene geest in Rusland zeer godsdienstig is. Dit belet nogtans niet, dat in de hoogere standen het gebrek aan godsdienstige overtuiging zeer merkbaar is. Men haat de godsdienst wel niet, maar men bespelt ze ook niet; men valt de leerstukken weinig of in het geheel niet aan, maar men gelooft ze ook niet, of het geloof heeft weinig vastheid. Rousseau en Voltaire worden in Rusland meer gelezen dan in Frankrijk. Sinds eenigen tijd echter is er in den hoogeren adel een merkbare beterschap te bespeuren, die grootendeels aan het goede voorbeeld van het nieuwe hof te danken is. De gehechtheid van Keizer Alexander en van Konstantijn zijn broeder aan de kerkelijke voorschriften heeft daartoe niet weinig bijgebracht.

»Twee leden van den adelstand van Volhynië zijn dezer dagen van hunnen rang vervallen verklaard en tot deportatie naar het meest afgelegen gedeelte van Siberië veroordeeld, omdat zij lijfgeenen van een landgoed in het gouvernement Kiew tegen de regtmatische meesters en bezitters hebben opgeruid, en een van beiden een werk van opruijenden aard geschreven en in druk uitgegeven heeft.

ITALIË.

Het is nog niet lang geleden, dat de Londensche *Morning Post* in een hoofdartikel eene schrikkelijke schildery ophing van de mishandeling en pijnigingen die de gevangenen in het koninkrijk Napels ondergaan. Het officieel orgaan van Napels wijdt thans vier kolommen aan eene beschrijving van die bewering. De regering verklaart daarin, dat zij zelve zoodanige marteling van gevangenen beschouwde als eene schandelijk van vroegere barbaarsche tijden. Zij roept vriend en vijand zoowel in het binnen- als in het buitenland op, om de gevangenen te bezoeken, ten einde zich te overtuigen van het lot der gevangenen.

»Het Oostenrijksch-Sardinisch geschild schijnt op dit oogenblik weder minder verontvond te zijn geworden dan in den laatste tijd het geval was. Het Wagner kabinet moet zelfs geneigd zijn om zich met Sardinië te verzoenen, nu het ziet, dat al de Europeesche mogendheden Sardinië in het gelijk stellen, Rusland zoowel als Frankrijk en Engeland. Vooral op den zedelijke steun van laatstgenoemd rijk had de Oostenrijksche minister graaf Buol gerekend, en zeker zou het dien ook erlangd hebben, indien lord Palmerston zich in deze oogenblikken tegen de openbare meening van zijn land had durven verzetten. Nu echter is Palmerston gedwongen voor Sardinië partij te kiezen. Dien ten gevolge leest men in zijn orgaan, de *Morning Post*, een opmerkelijk artikel, waarin onder anderen gezegd wordt: »De voorstanders van het absolutisme zijn zeer verheugd over de breuk, welke tusschen Oostenrijk en Sardinië bestaat. En waardoor is die ontstaan? omdat Sardinië de stoutheid heeft gehad voor zich zelf te handelen en te denken, zich zelf wil regeren en meester blijven op zijn eigen grond.

»Zonder het Katholicisme ontvouw te worden, heeft Sardinië geweigerd ultramontaansche te worden. Het is geheet aan zijne huiselijke vrijheid en aan zijne onafhankelijkheid, en wil den Paus niet toestaan in zijne binnenlandsche aangelegenheden tusschen beide te komen; het toezigt daarover komt aan den Koning, den senaat en de Sardinische kamer toe. Sardinië is onwettigbaar in zijn regt. De natie, welke aan de geestelijkheid toestaat zich met zijn binnenlandsch bestuur te bemoeijen, offert zijn belangrijkst goed, zijne zelfstandigheid op.

SPANJE.

Partikuliere brieven uit Madrid van den 10den dezer melden, dat de Britsche en de Fransche gezant bij het Spaansche hof al het mogelijke deden om eene vredebreuk tusschen Spanje en Mexico te verhoeden, als zijnde het hun met zekerheid bekend, dat in de Vereenigde Staten het plan bestond om daarin gelegenheid en voorwendsel voor eenen aanval op Cuba te zoeken. Het Spaansche gouvernement is, volgens die brieven, ook zeer geneigd om de hand tot eene minnelijke schikking te leenen.

In de berichten van den 14den April uit Madrid wordt gewag gemaakt van het ontdekken eener Carlistische samenzwering, welke aanleiding had gegeven tot het gevangennemen van een aantal personen. Niet minder dan 500 verdachte lieden, waaronder vele geestelijken, zijn voornamelijk in de hoofdstad, als in de provincien, in verzekerde bewaring gesteld. Het eerste stichtinggevecht, 't welk op den 13den April had plaats gehad, was voor het uitbreken van den opstand bestemd geweest, en de beweging had zich naar het noorden moeten uitbreiden. Het doel der samengezwoeren was, onder anderen ook het onwettig herstel van de Inquisitie en van het h. offit. Zij stonden in gemeenschap met personen ten hove, en hadden er op gerekend, dat zij zich in twee uren van het paleis zouden meester maken. Bij geruchte werd verhoed, dat verscheidene der tot de bezetting van Madrid behoorende regementen omgekocht waren.

Het verdient opmerking, dat de zamenstelling is ontdekt den dag nadat de geamnestieerde Carlisten op last der Koningin in vrijheid zijn gesteld.

FRANKRIJK.

De Fransche regering heeft eene bekendmaking doen publiceren, waarbij vermeld wordt, dat alle de mededeelingen der dagbladen nopens de conferentie over Neuchâtel onjuist zijn. Al de gevolmagtigden hebben zich verbonden om het diepste geheim omtrent de handelingen der conferentie in acht te nemen. Zaterdag hield de conferentie, overigens werden eene zitting, die door vier gevolmagtigden werd bijgewoond.

DUITSCHLAND.

De Pruisische Kamers hebben den 10den dezer hare werkzaamheden hervat. De Tweede Kamer is onmiddellijk overgegaan tot de algemeene beraadslagingen over het voorstel van den heer Mathis, betreffende de drukpers.

Aan die beraadslagingen hebben onderscheidene leden deelgenomen. De heer von Gerlach, het hoofd der anti-revolutionaire partij, verklaarde tegen het voorstel te zullen stemmen. Wel erkende hij dat er in Pruisen veel te strenge maatregelen tegen de pers worden genomen, en juichte hij de drukpersvrijheid in 't algemeen toe, maar... hij wilde die vrijheid alleen voor zich en zijne partij.

De heer Mathis lichtte zijn voorstel nog uitvoerig toe tegenover de bedenkingen die in de commissie daartegen waren gemaakt en hij haalde daarbij verscheidene sterk sprekende feiten aan, om te bewijzen, hoe de dagbladen aan allerlei plagerijen ten doel stonden. Zoo deelde hij o. a. mede, dat, toen de drukker van een Berlijnsch blad, die achtereenvolgens gewelgerd had verscheidene artikelen van den redacteur op te nemen, uit vrees van zich de concessie te zien ontnemen, het blad zonder die stukken uitgaaf, dit toch in beslag genomen werd. Men wendde zich tot het openbaar ministerie, dat verklaarde in het in beslag genomen nummer niets te zien, wat z. i. tot vervolging aanleiding kon geven. Volgens zijne instructiën echter moest het de vervolging instellen, omdat de politie het verlangde. De regtbank verleende vrijpraak, en het nummer verscheen, maar eerst na verscheidene maanden. Een zoodanigen staat van zaken, meende de heer Mathis, moest men doen ophouden.

Graaf Pfeil verdedigde mede het voorstel. Hij vergeleek daarbij de pers-processen met de oude heksen-processen en meende, dat men het in lateren tijd ter nauwernood zou kunnen gelooven, dat in het jaar 1857 in eene vergadering van Pruisische wetgevers een voorstel als dat van den heer Mathis nog mogelijk was geweest.

De algemeene beraadslagingen zijn ten einde gebracht, maar het is nog niet tot eene stemming over het voorstel gekomen.

Aan de Tweede Kamer is van wege de regering eene voordragt ingediend, aldus luidende: Van den 1sten October af mogen geene buitenlandsche bankbiljetten aan toonder, geene rentedragende schuldbekentenissen van vreemde corporatiën, genootschappen, of partikulieren, op boete van 50 thaler, tot betalingen worden gebruikt. De verwisseling van waardepapier tegen Pruisisch is aan het verbod niet onderworpen. Bij koninklijke verordening kunnen uitzonderings-bepalingen worden vastgesteld; nadat met buitenlandsche regeringen deswege maatregelen zijn getroffen.

— Vrijdag werd door de politie te Coblenz een zoogenaamd zielverkoop gearresteerd, die, op het punt stond 14 meisjes naar Amsterdam over te brengen, die hij gedeeltelijk van hare families gekocht had.

— De commissie uit de conferentie die te Neurenberg gehouden wordt tot vaststelling van een algemeen wetboek van koophandel voor Duitschland, zal eerstdaags met de redactie van het eerste boek gereed zijn, terwijl het tweede boek welhaast zal volgen. Men schijnt er op uit te zijn om deze aangelegenheid spoedig ten einde te brengen.

— Het proces van den Chineschen bakker Allum te Hongkong zal ook te Munchen nog van zich doen spreken. Bij den hoogleraar Liebig, den grootsten chemicus van onzen tijd, is eene kist aangekomen met onderscheidene stukken van die brooden door wier gebruik Engelschen en Chinesen ziek zijn geworden. Men heeft dien hoogleraar verzocht dat baksel chemisch te willen onderzoeken. Het schijnt alzoo dat men het over den aard en den voorraad der giftbestanddeelen in het brood nog niet in 't reine is. (Men wete overigens, dat het proces tegen Allum reeds is afgeloopen; eene Engelsche jury heeft den bakker, die tevens leverancier der Engelsche troepen was, voor niet schuldig verklaard, op grond dat hij den dag waarop het verdachte brood werd gebakken, niet in zijne bakkerij tegenwoordig was en verder is gebleken dat ook hij zelf en zijne gehele familie van het brood gegeten hebben en ziek geworden zijn.)

DENEMARKE.

De ministeriële crisis blijft sedert de aftreding van den heer v. Scheele nog voortduren. De heer v. Tiliach heeft afgezien van de zamenstelling van een nieuw kabinet, omdat hij wenschte, dat de Koning zich eerst onttreed van eene zekere omgeving van personen, die men meent dat tot dusverre te veel invloed op Z. M. uitoefenen. De Koning schijnt hieraan geen gevolg te hebben willen geven.

Een koninklijk besluit beveelt den minister van oorlog ook de loopende zaken van het ministerie voor Holstein waar te nemen, en den minister van marine om de portefeuille van buitenlandsche zaken *ad interim* te aanvaarden, welke beide functiën door den heer von Scheele waargenomen werden.

Volgens telegrafische berichten uit Koppenhage, van den 18den, is de heer Andreas, lid van het kabinet, belast geworden met het zamenstellen van een ministerie, terwijl, in geval deze mogt weigeren die taak op zich te nemen, de heer Hall daarmede zal worden belast.

De heer von Scheele trekt zich van het staatkundige leven terug. Hij heeft ook reeds zijn ontslag als lid van den rijksraad ingediend.

NOORWEGEN.

Uit Noorwegen, hetwelk op zijne grootte van 5500 vierkante mijlen slechts eene bevolking van 11 miljoen zielen telt en waar dus van geene overbevolking sprake kan zijn, zullen toch, in den aanstaanden zomer, op nieuw een paar duizend personen, behoorende tot de arbeidende klasse, naar Quebec, in Canada, uitwijken. Het land, zoo rijk aan eene trotsche natuur, schijnt dus voor de bewoning weinig aantrekkelijkheid te hebben.

GROOT-BRITANNIË.

De Koningin en de jonggeboren prinses bevinden zich, volgens de laatste bulletins, zoo wel als maar te wenschen is. Zondag is openlijk in de verschillende godsdienstoefeningen God de dank toegebracht wegens de gelukkige bevestiging van de geliefde vorstin. Het is bij deze gelegenheid

wederom gebleken hoe het Engelsche volk eenstemming is in de liefde en achting welke het aan Koningin Victoria toedraagt. Alle dagbladen hebben de bevaling besproken met die oprechte deelneming, waarover Victoria zich gedurende hare twintigjarige regering onafgebroken heeft mogen verheugen, en hoe meer vriendelijk en blaas tegen de tegenwoordige regering is, des te hartelijker klonk zijn gelukwensch, blijkbaar om door dien warmen toon te bewijzen, dat de liefde voor de Koningin in geen deele wordt verminderd door den tegensin tegen hare raadgevers.

De Koningin heeft Hoogstd. eersten geneesheer en accoucheur, den heer Ch. Locock, tot de waardigheid van baronet verheven.

— Er heeft zich te Londen eene vereniging gevormd, die ten doel heeft om de schepen met hunne ladingen, welke langs de kusten van Engeland, Schotland, Ierland, Frankrijk, België en Holland gesonden zijn, weder boven en op het drooge te brengen.

Het behoeft geen betoog, dat deze onderneming van belang is en dat, wanneer de pogingen met goed gevolg bekrond worden, het van onberekenbare waarde voor velen kan zijn.

— De dagbladen berichten, dat er reeds 2365 man naar China zijn gesonden. De afzending van troepen duurt nog voort.

FRANKE RIJK.

Bijna ware den Keizer Donderdag op weg naar Vincennes een ernstig ongeluk overgekomen. De paarden van zijn rijtuig werden schichtig en gingen aan het hollen, doch werden gelukkig door een klein getimmert gestuit en verder door de toegesnelde menigte tot staan gebracht.

— Op den tweeden Paaschdag hield pater Ventura zijne laatste predikatie voor het hof, in de kapel der Tuilleries, en wel over den gebruikelijken Paaschtekst. Na den afloop der dienst vereerde de Keizer dien geestelijke, als blijk van tevredenheid, eene kostbare gouden snuifdoos, met zijne in brillanten gevatte beeldtenis.

— De kwestie der verkiezingen voor het Wetgevend Ligchaam is sedert eenigen tijd het onderwerp eener drukke briefwisseling tusschen den heer Billaut, minister van binnenlandsche zaken, en de prefecten. Hooger bestemd tot *vertrouwelijke* mededeelingen, gaan de circulairen te dier zake van den minister aan de prefecten door te veel handen, dan dat er niet het een of ander van uitlokt. Men verzekert, dat de minister aan die ambtenaren aanbeveelt met veel voorzigtigheid te werk te gaan; volgens eene uitdrukking in een der documenten, moet de hand der regering *niet overal doen gevoelen en nergens zichtbaar zijn*. In ieder departement zal de regering hare kandidaten hebben, die over het algemeen de afstredende afgevaardigden zullen zijn, behalve waarschijnlijk de heer de Montalembert, die bepaald geweigerd heeft zekere verbindtenissen op voorwaarden, waarvan zijne kandidatuur officieel zou worden ondersteund. De heer Billaut schrijft aan de prefecten voor, alle aanvragen om vergunning tot het houden van kiesvergaderingen te wijzen van de hand, en bijaldiën sulke vergaderingen mogten gehouden worden, zonder zijne toestemming, derhalve die er aan deel zullen nemen, te vervolgen als leden van geheime genootschappen, ter zake waarvan zij tot gevangenisstraf of deportatie naar Cayenne kunnen worden veroordeeld. — Dit noemt de regering de vrijheid van het verkiezingswerk verzekeren. Het is begrijpelijk, dat onder sulke omstandigheden weinig menschen moed genoeg zullen hebben, om aan de regeringkandidaten eenigen ernstigen wederstand te bieden.

— De regering heeft op advies eener daartoe benoemde commissie van onderzoek besloten tot overbrenging van de strafkolonie van Cayenne naar Nieuw Caledonië. Binnen kort zullen reeds transporten dierwaarts plaats hebben.

— Men is thans bezig de lindendommen in den tuin van het Palais-Royal weg te nemen en daarvoor olmen in de plaats te stellen. Deze schoone boomen zijn geheel door den invloed van het gas, dat door pijpen in den grond loopt, vernield, waarover men verbaasd staat nu zij uit den grond zijn gehaald. Al de middelen tegen dien kanker zijn vruchteloos geweest, maar men heeft nog eene flauwe hoop, dat de olmen tegen dien invloed bestand zullen zijn.

— De dwaze voorspelling van het vergaan der wereld in de maand Junij aanstaande heeft aanleiding gegeven tot het in herinnering brengen van anecdoten uit het jaar 1842, toen gelijke voorspelling de ligtgeloofigen algemeen verontrustte. Daartoe behoort de volgende: De barbiër van Victor Hugo verhaalde dezen de bijzonderheden dier aanstaande gebeurtenis. »Ea hoe zal de loop van dien chaos zijn?» vroeg de beroemde schrijver. — »Mijnheer,» luidde het antwoord, »den 2den Julij zullen de stomme dieren sterven en de menschen den 4den Julij.» — »Houd op,» riep de dichter uit, »gij brengt mij in eene vreeselijke ongerustheid!» — »Hoe dat? Wat kan een grooten geest als den uwen verontrusten?» — »Wal, ik vraag mij zelve met angst af, wie mij den 3den Julij scheren zal?»

— De heer Benedetti, secretaris-generaal bij het departement van buitenlandse zaken, is naar Egypte gezonden, zoo het heet voor familie-aangelegenheden, maar zoo het schijnt heeft zijne sending betrekking op de doorgaang der landengte van Suez. De regering verlangt zeer deze onderneming te begunstigen, doch wil hierin uiterst omzigtig te werk gaan, uit vrees Engelslands gevoeligheid op te wekken.

BELGIË.

Niettegenstaande den hevigen tegenstand der bisschoppelijke en andere clericale dagbladen, heeft het provinciaal bestuur van Vlaanderen de ter drukkerij van den heer Vanderhaeghe gereedgemaakte 4800 exemplaren van den Mechelschen catechismus onvoorwaardelijk, dat is zonder te zijn voorzien van het bisschoppelijke zegel, aangenomen.

NEDERLAND.

Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Het nader verslag der commissie, nopens het reglement op de drukwerken in Neêrl. Indië, is thans openbaar gemaakt. De commissie heeft met verwondering geen enkel woord vernomen van de *Nota van Toelichting*, welke met het reglement aan de autoriteiten van Indië is toegezonden en die alhier in het licht is verschenen.

Zij werpt verre van zich af eenig denkbeeld van censuur in haar eerste rapport te hebben voorop gezet, en kan niet begrijpen hoe de minister daaraan gekomen is. Alleen heeft zij op eene enkele plaats gevraagd, of eene regstreeksche censuur wellicht nog niet verkiesliker zou te achten zijn. Zij heeft dus de censuur niet aangeprezen, maar de voorkeur gegeven boven de schijnbare vrijheid, die thans door het reglement wordt gehuldigd.

De commissie heeft verder hare beschouwingen in 3 deelen verdeeld, als: 1) de Indische en vreemde drukwerken; 2) de Nederlandsche drukwerken; en 3) het strafstelsel, terwijl zij als slotsom van het in haar midden verhandelde, als het eenstemmig gevoelen harer leden, de volgende vier punten resumeert:

1) Dat het reglement is hoogst onduidelijk en zeer ligt tot verkeerde opvatting kan aanleiding geven; dat het inzonderheid niet genoeg onderscheid maakt tusschen hetgeen voor de Indische en vreemde drukwerken en wat voor de Nederlandsche verordend is, waardoor in de toepassing onzekerheid ontstaat moet;

2) Dat de bepalingen omtrent het stellen van zekerheid ook voor Indië onnoodig moeten worden geacht, waardoor tevens eene niet te ontkennen onbillijkheid zal verdwijnen, dat de handelaar in zijne fortuin zal kunnen worden aangeast, ter zake van een misdrijf, waaraan een ander is schuldig bevonden;

3) Dat ook de verplichte onderteekening van artikelen in tijdschriften, als onnoodig en niet doeltreffend, beter ware weggelaten;

4) Dat het strijdig is met de 2de alinea van art. 110 van het regeringsreglement, de handelaars in Nederlandsche drukwerken te onderwerpen aan de eentie en aan het verbod, in art. 5 van het reglement geschreven voor de drukwerken in Neêrl. Indië.

Omtrent de overige behandelde punten was er verschil van gevoelen. Eene meerderheid stond tegen eene minderheid over. Beider gevoelen is ontwikkeld.

De commissie besluit haar veralg, met aan de vergadering voor te stellen, dit verslag te doen drukken en aan de leden rond te deelen, en een afschrift daarvan aan den minister van koloniën te zenden, met uitdrukking van de overtuiging der Kamer, dat het reglement op de drukwerken in Indië eene hervorming behoort te ondergaan.

Het *Handbl.* schrijft over de aanstaande hervatting der werkzaamheden in de Tweede Kamer:

»Het is wel niet te voorzien, dat de ontwerpen nopens onderwijs, regterlijke organisatie en dergelijken in dit gedeelte der zitting door de Kamer sneller worden afgedaan: Immers de antwoorden van de Regering op de opgemaakte verslagen der commissie van rapporteurs worden nog niet spoedig verwacht, daar sommige van die verslagen eerst in de laatste dagen zijn bekend geworden. Maar toch moet men zich met de hoop, dat het nieuwe deel van de zitting niet onvruchtbaar zal blijven, en dat bij verschillende gelegenheden, bijzonder bij het Indische drukwerkreglement, aan het licht zal komen, welk stelsel het ministerie aankleeft, of het goedkeurt en beaamt het stelsel, vervat in het bedoelde reglement, en of op die wijze wel goede overeenstemming, gemeen overleg tusschen het tegenwoordige ministerie en de vertegenwoordiging mogelijk is?

»Het is in het algemeen belang des lands hoogst wenschelijk, dat er door de Kamer zoo veel mogelijk worde afgedaan van de menigvuldige ontwerpen, die zij te onderzoeken of waarover zij te beraadslagen heeft; maar vraagt men ons, of wij het gelooven, dan moeten wij ter goeder trouw bekennen, dat wij zeer vreesen, dat zich ten opzichte van menig vraagstuk groot verschil tusschen het ministerie en de vertegenwoordiging zal openbaren, waardoor oplossing en beëindiging van vele kwestien vertraagd zullen kunnen worden.

's GRAVENHAGE, 20 April.

Bij kon. besluit van den 16den is benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnzen te Middelharnis de heer H. J. Goetzee, thans ontvanger te Geervliet c. a.; — het ontvangkantoor te Geervliet en Abbenbroek opgeheven en gevoegd bij die van Nieuweschans c. a. en Zuidland c. a.

— Uit het overzicht van de opbrengst der middelen (hoofdsom en opcenten) over de eerste drie maanden van dit jaar, in vergelijking gebracht met de raming van dit en de opbrengst over hetzelfde tijdvak van het vorig jaar, blijkt, dat gedurende de eerste drie maanden van 1867 is ontvangen voor een bedrag van f 13,774,805.94, tegen f 13,322,971.62 over hetzelfde tijdvak van 1866, terwijl er f 173,079.72 boven de raming is ontvangen.

— Men verneemt, dat het ontwerp van wet nopens de politie op de spoorwegen, dat in de tronrede is aangekondigd, in gereedheid is, zoodat men de aanbidding van dat ontwerp aan de Tweede Kamer eerstdaags kan te gemoet zien.

— In het *'s Grav. Weekbl.* leest men: Wij vernemen dat sedert eenigen tijd aan de gasfabriek te 's Hage is ontdekt dat de verbruikswijzen van de gasometers, moettende constateren de hoeveelheid van hetgeen er aan gaslicht verbrand is, niet gelijken tred hielden met het in het algemeen en ten behoeve van allen gemaakte gas, met dat gevolg, dat die verbruikswijzers te samen minder gebruik van gas aantoonde dan er over het algemeen in de fabriek werkelijk gemaakt was. Een ingesteld onderzoek moet dan ook tot de ontdekking hebben geleid, dat er door sommige verbruikers van gas aldaar, op aansporing van een zeker persoon, ongeoorloofde middelen zijn aangewend, ten einde den gasometer, ten nadeele der fabriek, niet de hoeveelheid verbruikt gas, waarnaar de betaling geregeld wordt, te doen aanwijken en dat die gewamenlijke praktijken een vrij aanmerkelijk nadeel aan de fabriek moeten hebben toegebracht. Ten gevolge van dit een en ander, is tegen sommige verbruikers van gas proces-verbaal opgemaakt en zijn overigens bij hen de gasometers in beslag genomen, hetgeen waarschijnlijk tot verdere procedure zal leiden.

— De volgende gebeurtenis wordt uit 's Hage aan de *Utr. Ct.* medegedeeld:

Ten vorige jaren heeft alhier in een onzer hooge salons, aan de speeltafel eene schijnbaar onbeduidende woordenwisseling plaats gehad tusschen den jongen graaf v. K., destijds geattacheerd aan een der vreemde legatien alhier, en den jeugdigen baron K. uit de provincie Limburg, destijds tijdelijk in de residentie aanwezig.

Nog denzelfden avond, waarop het geschil plaats had, is de zaak in der minne bijgelegd, ook door de welwillende tusschenkomst van den gastheer en andere aanwezige personen, zoo zelfs, dat de baron K. den volgenden dag bij den jongen graaf v. K. het, door dezen op eezewoord verlorene geld tegen kwitantie heeft doen afhalen.

Kort na deze beëindiging werden er nu en dan geruchten verspreid, die maar al te zeer moesten bijdragen om het geschil weder op te rakelen niet alleen, maar ook, om er andere onderwerpen bij te voegen, vreemd aan het vroeger gebeurde. De graaf v. K. heeft daarop van den baron K. explicatie gevraagd en bekomen; in diër voege, dat deze laatste, in zijn brief van den 5den November 1866, aan den graaf v. K. gerigt, erkent, »dat kwaadwilligheid zijne woorden had verdraaid en ze had uitgelegd in een zin geheel strijdig met de bedoeling waarmede ze waren uitgesproken, waarover hij zijn diep leedwezen betuigde.»

Hiermede kon deze geheele zaak als afgedaan worden beschouwd. Zij werd echter, maar niet door de beide betrokkenen, op nieuw opgehaald door tusschenpersonen en door het zenden van naamloze brieven aan het Pruisische regement, waarbij de graaf v. K. sedert een tiental jaren als officier in dienst is. Dit had ten gevolge, dat de kommandant van dat regement twee officieren met den graaf, dien het betrof, herwaarts zond. Zoolang zij gezamenlijk hier waren, gebeurde er niets, maar niet zoodra waren zij vertrokken, of er werd een geschrift verspreid, waarin zoowel de jonge graaf v. K. als zijn oom, de gezant graaf v. K., meenden beledigd te zijn en onverdiend aangevallen te zijn geworden.

Hierop heeft het regement andermaal twee officieren hierheen gezonden, met provocatie tot een duel. Zij begaven zich naar Limburg en de baron K. nam de uitdaging aan. De 28ste Maart j.l. was tot dat duel bestemd. Het zou plaats hebben in Hannover, toen een der getuigen van den jongen graaf v. K. een brief ontving, waarin het leedwezen werd uitgedrukt, dat de getuigen niet naar Hannover wenschten te gaan, maar Aken als de plaats van het tweegevecht voorstelden. Beide partijen begaven zich daarheen, doch op het laatste oogenblik is het duel afgesprongen.

Tot zoover betrof alles eene geheel persoonlijke kwestie, en is van deze zaak als zoodanig geen gewag gemaakt, ook, omdat niet zelden groote rechtvaardigheid in dergelijke zaken de kans tot bemiddeling weinig in de hand werkt. Thans schijnt echter de zaak eene nieuwe wending te nemen, en het gebied der persoonlijkheid te verlaten. Naar men toch verneemt, zou de Pruisische regering, die van de straks genoemde brochure kennis bekomen heeft, satisfactie gevraagd hebben voor hetgeen daarin nopens haren gesant voorkomt, en in eene nota, daartoe betrekkelijk, bij ons gouvernement hebben aangedrongen op de vervolg van het vlugschrift, voor zoover betreft de daarin gezegde uitdrukkingen over dien gezant. Naar wij tevens vernemen, zijn reeds verschillende personen voor den regter-commissaris alhier gehoord.

— Sedert acht dagen is het rundvee in Zuid-Holland schier overal in het weideland gebracht, waar het ruim voedsel in het malsche gras vindt. Sedert eenige jaren was het weder niet zoo gunstig voor het ontkiemend gewas. In het jaar 1865 was het in het midden van de maand Mei niet zoo gunstig gesteld als nu in het begin van de tweede helft van April, en in het vorige jaar is het weder eerst den 10den Mei zoo gunstig geworden als het nu reeds is. De boomen beginnen overal te bladeren en de vruchtbomen te bloeien.

AMSTERDAM, 20 April.

HH. MM. de Koning en de Koningin benevens Z. K. H. de prins van Oranje hebben gisteren met zeer talrijk gevolg de goddienstoefening bijgewoond in de Nieuwe Kerk, onder het gehoor van ds. Brave, die tot grondslag zijner leerrede gekozen had: Rom. 13 vs. 14a, »Maar doet aan den Heer Jesus Christus.»

Heden ochtend met den trein van 11½ uur zijn HH. MM., benevens de prins van Oranje en gevolg, naar de residentie teruggekeerd.

— De heer J. Galman alhier heeft aan den minister van binnenl. zaken en den gemeenteraad dezer stad een adres aangeboden, waarbij hij concessie vraagt tot het leggen van eene vaste brug over het IJ en het aanleggen van eene voorstad met breede kaden, behoorlijke grachten, straten, beweegbare bruggen en waterkeeringen. De kosten dezer onderneming, waarvoor het kapitaal, volgens den heer Galman, aanwenzig is, zouden bedragen f 12,600,000, als f 7,600,000 voor de uitbreiding der stad en f 5,000,000 voor de te bouwen vaste brug, met de daarnevens aan te te leggen pakhuisen enz. Het geheele werk zal door den aanvrager uiterlijk in zes jaren worden voltooid.

— Uit Kampen wordt gemeld, dat de droogmaking van de veenplas de Koekoek aanmerkelijk begint te vorderen. Waarschijnlijk zal de plas in 80 dagen droog zijn en alsdan 240 bunders laag veen op eene voordelige wijze kunnen veevend worden.

ROTTERDAM, 19 April.

De commissie van Zuidholland, ter bevordering der stoomvaart op Oost-Indië heeft, in voloening aan het op haar verstrekte mandaat in de laatstelijk gehouden vergadering van leeders en belanghebbenden bij den handel en de scheepvaart in Zuidholland, te kennen gegeven, dat zij, na een gezet onderzoek der voorwaarden, waarop de minister van koloniën zich bereid heeft verklaard, aanbiedingen te dezer zake te ontvangen, tot de overtuiging is gekomen, dat die voorwaarden onaanneemelijk te achten zijn, en geen beschrijving met eenig uitzigt op goed gevolg toelaten. De commissie heeft wijders ter kennis van belanghebbenden gebracht, dat zij niettemin voortdurend hare zorg aan deze gewichtige aangelegenheid blijft wijden, en zich bezig houdt met het beramen der middelen en der grondslagen, die later zullen strekken, om de stoomvaart op Java, onder medewerking der provincie Zuidholland, op eene gewenschte wijze tot stand te brengen.

NINWEDREP, 16 April.

Men heeft het spoor teruggevonden van een in 1799 tusschen Vriesland en Terschelling gestrand schip, dat eene kostbare lading inhield. Het was de *Lutina*, een Engelsch oorlogsschip, dat een enormen schat aan goud en silveren baren, naar men zich nu niet kan herinneren, op het strand bestond. Het schip strandde en zonk en de geheele equipage, op één man na, verdronk; op een stuk hout dreef deze op het strand en deelde aan de eilanders den naam en de bestemming van het schip mede; ten gevolge der uitgestane kunde en vermoedens overleed hij echter na drie dagen. Weinig kon er intusschen van de kostbare lading worden gered, hoe menigvuldig de proeven daartoe ook waren aangewend; het schip geraakte te diep in het zand bedolven. Eindelijk werd er deservijds met het Engelsche gouvernement een aankoop gesloten, om voor de helft der waarde de lading te bergen. Er vereenigde zich eene Hollandsche commissie, die met eene aanzienlijke som aan het werk ging; het geld werd echter vruchteloos besteed, want het schip was te diep in het zand gewild.

De *Lutina* en zijne aanzienlijke schat kwamen van lieverlede in vergeetelheid, tot dat men er ten laatste niet eens meer aan dacht; — maar niet, daar ontdekken voor enkele weken twee visscherlieden, terwijl zij ter hoogte van de plek der stranding visschen, eene zeeton die van zijne gewone plaats was verwijderd. Zij zetten daarop koers en bereikten haar; de ketting was echter slechts met de grootste inspanning in te halen, en zij zagen eindelijk tot hunne niet geringe verwondering daaraan een wrak bevestigd; het was de voorreder van een schip met looden kluisen. Het werd op droog gehaald, naar Terschelling gevoerd en aldaar ontdekten men er den naam *Lutina* op, in koperen spijkers. De ton was toevallig in het schip gedreven en men heeft daardoor het sprekende bewijs dat het schip met zijn kostbaren schat weder op zand zit en er nu wel kans bestaat om het geld te kunnen bergen. Mogelijk zal deze toevallige omstandigheid het Engelsche gouvernement of de bovenbedoelde commissie, zoo die of voor zooverre die nog bestaat, aanmoedigen om de zaak te onderzoeken en een anderen Argonauten-togt te ondernemen, om den gulden schat, hardnekkig en zoo lang door de zee bewaakt, aan haar te ontnemen.

HARDERWIJK, 17 April.

De toevloed van vrijwilligers voor ons Indisch leger gaat nog steeds zijn vorigen gang, doch hiermede houden ook nog veelal gelijken tred de gedurige twistpartijen en buitensporigheden; op Paasch-Maandag was dit weder zoo erg, dat men het getal gearresteerden niet in de gewone gevangenis kon bewaren, en onderscheidene dezer baldadige lieden onder het stadshuis moesten opgesloten worden. Van de Zwitsersche grenzen wacht men van het werfdepôt hier weldra een groot aantal Zwitsers.

ASSEN, 21 April.

De *Drentsche Ct.* zegt reden te hebben om het gerucht te betwijfelen, dat de heer commissaris des Konings in Drenthe naar Overijssel zou worden verplaatst.

— Er zijn te Coevorden maatregelen genomen om de veiligheid van personen en eigendommen (die bijkans een vroeger opgenomen bericht daar nog al te wenschen overliet) te verzekeren. Het personeel der gemeente-politie is door een drietal personen versterkt, welke maatregel men vertrouwt dat aan de verwachting zal beantwoorden.

GRONINGEN, 21 April.

Bij kon. besluit van den 17den is, onder meer, tot mijne tegenwoordige functie herbenoemd en bij continuatie aangesteld tot griffier bij het kantongeregte te Zuidbroek mr. M. TINGA.

— De collecte ten behoeve der noodlijdende kerken op Paaschzondag in de verschillende godsdienstoefeningen bij de Herv. gemeente alhier gehouden heeft de som van f 248—29½ opgebracht.

— Zaterdag avond werd hier wederom eene openlijke vergadering ter bevordering der afschaffingszaak gehouden. De heer B. BRUGSMA trad op als spreker, de vraag beantwoordende: waarom hebben wij, leden der afschaffing, afstand gedaan van het gebruik van den sterken drank? Als hoofdredenen daarvoor ontwikkelde spr.: 1) omdat het gebruik van den sterken drank nadeelig is, hetwelk door voorbeelden, uit statistieke opgaven genomen, gestaafd werd; 2) omdat het misbruik er van verderfelijk werkt voor ziel en lichaam van den mensch, armoede en ellende brengt over de huisgezinnen, en knaagt aan de welvaart der maatschappij; 3) omdat soowel het gebruik als het misbruik onbestaanbaar is met den wil van onzen Hemelschen Vader. — Na eene korte pauze deelde de heer D. DE GROOT nog een paar stukjes mede uit den *Volksvriend*: de drankhuizen en de misdaden; en, zou de opruiming der tapperijen de sluiting der branderijen, en deze de verplaatsing der groote graanmarkt en de vermindering der nationale welvaart ten gevolge hebben? Dit laatste stuk van den staathuishoudkundige J. ACKERSTRAAL besluit met de woorden: »Er is dus geen twijfel aan, of de afschaffing van den sterken drank zoude voor alle takken van nijverheid, voor de welvaart der natie in 't algemeen, bevorderlijk zijn. Men kan zonder eenige overdrijving beweren, dat daardoor ons volk tegelijk beter, gelukkiger en rijker zoude worden.» Staande de vergadering traden ook nu weer twee personen toe als leden der vereniging, gelijk sedert de laatste vergadering drie anderen als lid der vereniging teekenden. Deze vergadering was de zesde en laatste voor de verloopen wintertmaanden, die alle met belangstelling werden bijgewoond en waarin onderscheidene personen aan de afdeling toetraden of er eene jaarlijkse geldelijke bijdrage aan schonken.

Door de contributien der leden en begunstigers konden ook nu weder boven de kosten der openlijke vergaderingen, die, welke de verspreiding van vele geschriften vorderde, bestreden worden, ofschoon het niet te ontkennen valt, dat vele wenschelijke maatregelen nog op eene ruimer ondersteuning wachten. Mogen de openlijke vergaderingen nu ook al gedurende de eerstvolgende maanden niet gehouden kunnen worden, nogtans zullen de pogingen der voorstanders der afschaffing van den sterken drank niet rusten. De goede zaak der afschaffing wordt dan ook bij dezen nogmaals en dringend de aandacht en zorg der menschen vrienden in onze stad aanbevolen. Bij elk der leden des bestuurs is ten allen tijde gelegenheid om voor het lidmaatschap of eene geldelijke bijdrage te teekenen. (Ingezonden.)

— Gisteren is op de buitenwerf van den heer J. H. MEURSINGH, buiten de Kranepoort alhier, de kiel gelegd van een nieuw te bouwen bricschip, *Presto*, groot pl. m. 180 laar, voor rekening van de heeren VRIESENDORP & ZOON, te Dordrecht, en zullende bevaren worden door F. FEKKES CREMER, van Groningen.

— Ter vervulling der vacature, ontstaan door het vertrek uit de gemeente van den heer H. G. MATHUIS, te Slochteren, had l.l. Vrijdag aldaar de verkiezing van een nieuw lid in den gemeenteraad plaats. Van de 358 stemgerechtigden waren 41 opgekomen! Op A. O. JONKER, landbouwer te Slochteren, werden uitgebracht 23 stemmen, op J. W. REZSEMA, landbouwer te Schildwolde, 7 stemmen; de overige stemmen waren over onderscheidene personen verdeeld; zoodat eerstgenoemde tot lid van den raad is verkozen.

— Verleden week ging te Beerta een kind van vier jaren naar een boeldag; des avonds niet te huis terugkomende, werd naar hetzelfde gezocht, doch vruchteloos; de nacht, door de moeder van het kind in grooten angst doorgebracht, ging voorbij, maar nog was het niet teruggevonden. Het was, van den boeldag gaande, een' verkeerd weg ingeslagen en te Winschoten aangekomen, waar het door den burgemeester werd onderzocht, en deze door de onbepaalde antwoorden van het kind, tot het besluit gekomen zijnde, dat het te Beerta te huis behoorde, zond het den volgenden morgen tot de moeder terug.

